

ДЛЯ ТИХ, ХТО НЕ ЧИТАЄ ВІРШІВ

РІВНЕНСЬКІ ПИСЬМЕННИКИ ОЗВУЧИЛИ СВОЮ ПОЕЗІЮ НА ВІДЕО

Рівненські письменники продовжують підкоряти серця шанувальників усіма доступними культурологічними інструментами і способами сучасного світу. Вони вже об'єднали літературу і рок, етно-культуру, музику і поетичне слово, завели поезію у паби, створили «денники літературних бурштинокопачів» і навіть навчили рівнян варити літературний СУП. Нещодавно ж, за підтримки Централізованої бібліотечної системи та управління культури і туризму виконавчого комітету Рівненської міської ради, рівненська спільнота літераторів презентувала проект «Відео-поезія та проза місцевих авторів».

За словами голови рівненської обласної спілки письменників Ірини Баковецької, фактично це була ідея начальника управління культури Тараса Максименка – створити такий громадський проект «Відеопоезопроза», де би рівненські письменники змогли зафіксувати свої творіння в авторському вико-

рако, Віктор Мазаний, Неоніла Дибяк та інші майстри слова родом з Рівненщини. Кожен із авторів сам продумував, яке візуальне тло матиме його поезія, якою має бути концепція відеоролика. Отож поетичне слово рівненських авторів звучить і на фоні осіннього лісу, і біля пам'ятника Шевченку, і на тлі польських клондайків, і в Музеї бурштину, і в кори-

подібний проект, але вже із сурдоперекладом.

Цікаво, що дехто з письменників не обмежився звичайною декламацією тексту на тому чи іншому тлі, а пішов ще далі, створивши цілі відеокліпи, в яких знайшли відображення не тільки тема та ідея твору, а й внутрішній світ автора, переживання його ліричного героя, духовні пошуки, внутрішня боротьба та нюанси світосприйняття.

Поетеса Ірина Мельник розповідає, що задум зробити власне відео зародився у неї давно. Адже останнім часом цей різновид віршів набуває неабиякої популярності. Але втілити цю ідею в життя вона наважилася лише рік тому. Проект же «Відеопоезія місцевих авторів» якраз став стимулом до завершення процесу.

За словами Ірини Мельник, її відеопоезія «Ластівонька» звучить усього кілька хвилин, а от працювали над ним майже рік. І насправді за цим кількахвилинним

лія Волоха, Миколи Мосійчука, Олександра Шахманціра та Якова Хумінського. Індивідуальний підхід до роботи кожного з цих творчих людей і надав ролику незвичайності та винятковості.

Крім цього, у цій відеороботі зреалізувалась іще одна давня мрія поетеси. Ірина зізнається, що давно хотіла зробити щось спільне із рівненським лірником, популяризатором етно-музики Андрієм Ляшуком.

- Мені подобається те, що він відроджує праукраїнські традиції, показує нашу автентичність. При створенні музичного супроводу поезії ми мали на меті донести до пересічної людини сакральні середньовічні мелодії, міксуючи з сучасними, таким чином – «поєднати непоєднане». Такий метод ми з Андрієм вже випробували на презентації моєї книги, зокрема, одним з міксів був трек української народної пісні «При долині куц калини», композиції «Друг» С.

нанні. Таким чином наступні покоління зможуть побачити «живих» письменників із усіма їхніми емоціями і тонкощами почуттів, які вони вкладають у свої твори. Отож, відгукнувшись на таку ідею, рівненські автори змогли наповнити її своїми творчими задумами і вдихнути в неї власну креативну енергію.

- Проект «Відеопоезопроза» є досить актуальним, тому що книги, на жаль, сьогодні мало читають. Переважна більшість сучасної молоді сьогодні сидить в соцмережах, в Інтернеті і фактично живе віртуальним життям. Тому цей проект створено передусім для таких людей, коли не вибиваючись із реактивного ритму сучасного життя, не відриваючись від Інтернету, вони можуть ознайомитися і закохатися в творчість рівненських авторів, - розповідає Ірина Баковецька.

Участь у проекті взяли 19 місцевих авторів, візуалізувавши по одній чи дві своїй поезії. Це Тата Рівна, Ірина Мельник, Юля Костюкевич, Наталія Демедюк, Олексій Заворотній, Олександр Євтушок, Андрій Пермяков, Юлія Хлапук, Олена Медведєва, Валентина Люліч, Ніна Дворницька, Зоя Дідич, Ірина Оде-

дорах дитячої лікарні, у рівненських підворітках та у мистецьких галереях, на тлі цегляної стіни та за горнятком кави з цигаркою. 31 твір поезії та прози знайшов відображення у візуальній інтерпретації.

- Для самих авторів цей проект важливий тим, що письменник може розкрити себе емоційно, через аудіосприйняття, показати свій голос, свої відчуття через сюжет, розкрити власне сприйняття своєї поезії через картинку. Недарма ж кажуть, що талановита людина талановита в багатьох речах. У нас багато письменників вміють співати, танцювати, займаються в театрі, і таким чином вони змогли застосувати цей паралельний творчий досвід. Вийшла досить цікава річ, аналогів якій поки що немає в Україні, - додає Ірина Баковецька.

І дійсно, незважаючи на те що Рівненщина не є новатором в цьому напрямку – відеопоезія, разом із тим цілий такий альманах, тобто груповий проект, ще й за підтримки місцевого бюджету, вперше з'явився саме у Рівному. Відеоролики знаходяться у вільному доступі в Ютубі і їх вже переглянули сотні глядачів. А на наступний рік спілка рівненських письменників спільно з ЦБС планує ще один

відео стоїть величезна кількість людей, які допомагали втілювати в життя її сміливий задум.

- Найскладніше було знайти людей однієї хвили, які дивились би в одному напрямку з тобою і між собою. На щастя, такі знайшлися. Вони залишилися поза кадром, але їх присутність є у кожній секунді ролика, - розповідає Ірина. - Поезія «Ластівонька», написана весною цього року, була обрана саме тому, що в ній знайшли відгук події сьогодення і, відповідно, реакція автора на них. Я вважаю, що до тих пір, поки війна відбувається у країні – вона має жити в кожному з нас, збурювати до дій, звершень. Лише так ми залишимося солідарними з людьми, які щодня борються за її цілісність і свободу. Наша зброя – це наше слово.

Ірина зізнається, що її відеоробота – це колективна праця. Це зусилля, натхнення, позитив, повага, любов багатьох людей, чия незрима присутність є невід'ємною складовою відеоролика. Так, зокрема, багато часу і зусиль було витрачено на звукову доріжку, з якою допоміг Євгеній Старжинський. Решту «творчих забганок» допомогла реалізувати знімальна група у складі Анато-

Вакарчука та моєї поезії. Такий «діалог» мелодій і тексту ми висвітлили і у відеоролику. Зокрема тут можна почути уривки прадавніх мелодій, пісню «Пливе кача по Тисині» і поезію «Ластівонька».

Цікаво, що окрім самої авторки поезії, у зйомках взяла участь ще одна Ірина – це племінниця поетеси – Ірина Парєпа.

- Працювати з нею було особливо приємно і легко, - каже Ірина Мельник, - ми розуміли одна одну серцями.

Посприяли у здійсненні відео поезії «Ластівонька» і директор Рівненського міського будинку культури Ольга Стельмах, начальник Рівненського авіаційно-спортивного клубу Олексій Кособуцький, засновник Нової Української Модерної Організації «NUMO» Тарас Більчук, режисер Рівненського Народного молодіжного театру Олена Гордійчук та інші.

- Це перша моя робота у такому жанрі, - додає Ірина, - але сподіваюсь, ще буде не одна, яка неодноразово підкреслить розвиток і рівень міста Рівне серед інших міст країни і допоможе нам здобути перемогу у війні.

Ангеліна НЕПОМНЯЦА

